

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη, 'Όμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
Παναγιώτης Ν. Τρεμπέλας (1886-19 Νοεμβρίου 1977), σσ. 7-21.

Σκιογραφία καὶ ἐγκώμιον τοῦ ἀειμνήστου ἐπιτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Π. Ν. Τρεμπέλα.

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη, 'Όμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν —
Ἀκαδημαϊκοῦ, Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου (ca 341/395-400), «Περὶ ψευδοῦς ἀσκή-
σεως», σσ. 22-29, 209-217, 417-422 καὶ 625-634.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς μελέτης καὶ κριτικῆς ἐκδόσεως τοῦ σημαντικωτάτου τούτου
ἔργου τοῦ Ἀμφιλοχίου.

Ἀθηναγόρου (Κοκκινάκη), Ἀρχιεπισκόπου Θουατείρων καὶ Μεγ. Βρετα-
νίας, Ἱεροῦ Βικεντίου τοῦ Ἀηρωϊτοῦ Ὑπομνήματα (COMMONITORIA),
σσ. 30-56, 218-241, 423-442 καὶ 672-691.

Εἰσαγωγή, μετάφρασις καὶ σχόλια εἰς τὰ σημαντικώτατα διὰ τὴν παράδοσιν τῆς
Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἱεράς θεολογίας τῆς Ὑπομνήματα τοῦ ἁγίου Βικεντίου.

Γερασίμου - Χρυσοστόμου Σπ. Ζαφείρη, Μητροπολίτου Γαρδικίου
(νῦν: Μητρ. Περιστερίου), *Τὰ προεαγγελικὰ Κείμενα*, σσ. 57-95, 298-330,
471-520 καὶ 775-818.

P. B. Paschos, *Gabriel l'Hymnographe, Kontakia et Canons*, σσ. 96-125, 528-
563 καὶ 834-887.

Συνέχεια τῆς μελέτης (μετὰ εἰσαγωγῆς, κριτικῆς ἐκδόσεως, μεταφράσεως εἰς τὴν
γαλλικὴν καὶ σημειώσεων) τοῦ ἔργου (κοντακίων καὶ κανόνων) τοῦ ὕμνογράφου Γαβριὴλ
(θ'-' αὐ.).

Βασιλείου Γ. Τσάκωνα, Ἐντετ. Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
Ἡ περὶ Παρακλήτου-Πνεύματος διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, (ὑπὸ τὸ
πρῶσιμα τῆς καθόλου βιβλικῆς πνευματολογίας), σσ. 126-150, 331-359, 564-
583 καὶ 819-833.

Συνέχεια τῆς μελέτης περὶ Παρακλήτου - ἁγίου Πνεύματος διδασκαλίας τοῦ ἁγ.
Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ὑπὸ τὸ πρῶσιμα τῆς καθόλου βιβλικῆς πνευματολογίας.

Ἀντωνίου Κ. Παπαντωνίου, *Ἡ ἐξέλιξις τῆς κοινωνιολογικῆς σκέψεως*, σσ.
151-167, 377-391, 598-606 καὶ 924-939.

Συνέχεια τῆς μελέτης περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς κοινωνιολογικῆς σκέψεως, μεῖ
τέραν ἀναφορὰν εἰς τὰ ἔργα καὶ τὰς θεωρίας τοῦ MAX WEBER.

Σπυρίδωνος Διον. Κοντογιάννη, *Ὁ ἐν Κερκύρα ναὸς τῆς Παναγίας τῶν Ἐξῶν*, σσ. 168-176.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς μελέτης, διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν δύο τελευταίων κεφαλαίων, τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν εἰκονογραφίαν τοῦ ναοῦ (κεφ. Γ') καὶ εἰς τὰ τίμια Λείψανα, βιβλία, σκεύη, ἄμφια κ.λπ. τοῦ ναοῦ (κεφ. Δ').

Διονύσιου Δακουρᾶ, *Ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν κατὰ τὸν 19^{ον} αἰῶνα καὶ ὁ Μιχαὴλ Ψελλός*, σσ. 185-198 καὶ 392-411.

Ἡ παρούσα μελέτη ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς μελέτης τοῦ ἰδίου συγγραφέως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ κριτικὴ τοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ εἰς τοὺς ἀρχαίους "Ἑλληνας καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν λατρείαν», ἡ ὁποία ἔχει δημοσιευθῆ εἰς τὴν τόμον ΜΗ', σελ. 40-75. Ἀσχολεῖται δὲ αὕτη μὲ τὴν τυπικὴν σχέσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τοῦ βυζαντινοῦ οὐμανισμοῦ, καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐνότητα αὐτῶν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ καὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον σκοπεύει, κατὰ βάσιν, νὰ συνδυάσῃ πλατωνικὰς καὶ χριστιανικὰς ἰδέας ἢ νὰ συμφιλιώσῃ τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κόσμον μὲ τὸν χριστιανισμὸν τοῦ Βυζαντίου.

Παναγιώτου Σιμωντᾶ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, *Prof. Dr. Karl Elliger*, σσ. 199-200.

Σύντομος σκιαγραφία τοῦ προσφάτως ἀποθανόντος διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ καθηγητοῦ.

Χρυσοστόμου Θέμελη, Μητροπολίτου Μεσσηνίας, *Ἡ σταυροπηγικὴ ἐπιγραφὴ τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ Ἱερᾶς μονῆς Δημιόβης*, σσ. 242-260.

Συμβολὴ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς Μεσσηνίας, διὰ τῆς νέας μελέτης καὶ ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς τῆς ἱ. μονῆς Δημιόβης.

Χρυσοστόμου Κωνσταντινίδου, Μητροπολίτου Μύρων, *Βασικά τινα περὶ Ἱερᾶς Παραδόσεως*, σσ. 261-279, 443-470 καὶ 692-702.

Εὐσύνοπτος Εἰσαγωγὴ καὶ μελέτη τοῦ θέματος τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, ὡς αὕτη γνωρίζεται ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ Θεολογίᾳ.

Σάββα Ἀγουρίδου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ἀποκάλυψις Σεδράχ*, σσ. 280-297.

Εἰσαγωγικὰ καὶ Κείμενον τῆς Ἀποκαλύψεως Σεδράχ, βάσει τοῦ ἐν Ὁξφόρδῃ χειρογράφου (MISC GR. 56, φφ. 92-100).

Μιχ. Μακράκη, *Ἡ ζωὴ τοῦ πνεύματος εἰς τὸν Τζώρτζ Σανταγιάνα καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Χριστοῦ*, σ. 360-376.

Κατὰ τὸ ἔτος 1978 (τεῦχος 2, Ἀπρ.-Ἰούν.) ἐδημοσιεύθη τὸ τελευταῖον κεφάλαιον (κεφ. VII) τοῦ Δευτέρου Μέρους τῆς ὡς ἄνω πραγματείας. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ περὶ εὐδαίμονος βίου τοῦ πνεύματος ἑβδομον κεφάλαιον τοῦ Πρώτου Μέρους, ἔχει ὡς θέμα τὴν ἰδέαν τοῦ Χριστοῦ ὡς τὸ ὑψιστὸν ἀγαθὸν ἢ τὸ ἰδεῶδες τοῦ πνεύματος. Κατὰ τὸν Τζ. Σανταγιάνα, ἡ ἰδέα τοῦ Χριστοῦ ἀντιπροσωπεύει τὸ ἀληθὲς ἰδεῶδες τοῦ πνεύματος, δηλαδὴ τὴν ἀποκορύφωσιν τῆς ἀμερολήπτου νοημοσύνης καὶ τῆς ἀμερολή-

πτου ἀγάπης. Κατόπιν τούτου ἐναπομένει πλέον νὰ ἴδωμεν εἰς ἓν ἐκ τῶν προσεχῶν τευχῶν τῆς «Θεολογίας» τὰ γενικὰ συμπεράσματα τῆς ὅλης πραγματείας.

Κ. Ν. Παπαδοπούλου, Πρεσβυτέρου, Ὁ μετὰ τὴν εἰκονομαχίαν τύπος ἀσφαλείας τοῦ Συμβόλου, σσ. 521-527.

Μελέτη καὶ ἔκδοσις τύπου ἀσφαλείας τοῦ συμβόλου (= ὁμολογία πίστεως) ἀρχαιότερου τῶν ἄχρι τοῦδε γνωστῶν, βάσει τοῦ κώδ. 7 τῆς Ἑθν. Βιβλιοθήκης Ἑλλάδος.

Μαρτίνου Γιόρνταν, Συμβολαὶ εἰς τὴν βιβλικὴν ἀνθρωπολογία, σσ. 584-597.

Ἡ μελέτη αὕτη εἶναι συνέχεια τῆς σειρᾶς τῶν Α'-ΣΤ' μελετῶν εἰς τὴν βιβλικὴν ἀνθρωπολογία καὶ πραγματεύεται τὴν παρούσαν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου· ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰ ἐξῆς τρία κεφάλαια: α) Ἡ προσωπικότης καὶ τὸ ἐγὼ (σ. 584-588)· β) Ἡ ζωὴ τοῦ προσώπου καὶ ἡ ζωὴ τῆς φύσεως (σ. 589-593)· καὶ γ) Ἡ ἐλευθερία (σ. 593-597).

Βαρνάβα Τζωρτζάτου, Μητροπολίτου Κίτρους, Ἡ δικονομία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, μετὰ ἱστορικῆς ἀνασκοπήσεως, σσ. 635-671.

Εἰς τὸ Α' Μέρος δίδεται μία συνοπτικὴ ἱστορικὴ ἀνασκόπησις Περὶ τῶν δικονομικῶν διατάξεων ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Σερβίας, εἰς δὲ τὸ Β' αὐτὸ τοῦτο τὸ κείμενον τῶν βασικωτέρων ἐκ τῶν ἰσχυουσῶν τούτων δικονομικῶν διατάξεων, εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μετὰ σχολίων καὶ συσχετισμῶν.

Σάββα Ἀγουρίδου, Ψαλμοὶ Σολομώντος, σσ. 703-741.

Ἑρμηνευτικὴ ἔκδοσις μετὰ σχολίων, ὄλων τῶν «Ψαλμῶν τοῦ Σολομώντος», σπουδαιότατου ἔργου (ἰουδαϊκοῦ - προχριστιανικοῦ), περιέχοντος 18 Ψαλμοὺς καὶ ἀνήκοντος εἰς τὰ Ἀπόκρυφα.

Γερασίμου Ι. Κονιδάρη, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Περὶ τοῦ πρόβλημα τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, σσ. 752-774.

Σύντομος ἀνακοίνωσις περὶ τῆς ὑπὸ ἔκδοσιν ἐρεύνης καὶ μελέτης περὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ Λειτουργήματος, τῶν «Διαδοχῶν τῶν Ἀποστόλων» καὶ τῆς Θ. Εὐχαριστίας.

Γεωργίου Χρ. Ρηγοπούλου, Ἰησοῦς Χριστός, «ὁ ἄρτος ὁ ζῶν», σσ. 888-906.

Ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ τῆς μελέτης ἐξετάζεται ἡ σημασία τοῦ ἄρτου ἐν τῇ ζωῇ τῶν προχριστιανικῶν λαῶν, τὸ Μάννα, ὁ ἄρτος ἐν τῇ λατρευτικῇ ὡς καὶ τῇ καθόλου θρησκευτικῇ ζωῇ τοῦ Ἰσραήλ.

Βασιλείου Κοτσαμανίδη, Ὁρθόδοξος Σωτηριολογία εἰς τοὺς Ἀσματικούς Κανόνας τῶν ἀκινήτων Δεσποτικῶν ἑορτῶν, σσ. 907-923.

Συστηματικὴ ἐξέτασις τῶν ὑμολογικῶν κειμένων τῶν σπουδαιότερων ἄσματικῶν κανόνων τῶν ἀκινήτων δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς σημασίας των ἐξ ἐπέψεως τῆς ὀρθόδοξου σωτηριολογίας.

Ἀνδρέου Τηλλυρίδου, Ἀνέκδοτος Μοναστηριακὴ ἀλληλογραφία τῆς ἱεράς Μονῆς Κύκκου, σσ. 940-972.

Μετὰ τινα εἰσαγωγικά-ἱστορικά, δίδεται κατάλογος 140 ἐπιστολῶν, ἀφορώντων εἰς τὴν ἱστορικὴν Μονὴν Κύκκου τῆς Κύπρου, ἐξ ἀνεκδότου χειρογράφου κώδικος τοῦ 17 αἰῶνος.